

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph. D., ve věci žalobkyně **D, E. s.r.o.**, IČO x, se sídlem X, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému **Městskému úřadu Příbram**, se sídlem Tyršova 108, Příbram, zastoupenému JUDr. Tomášem Samkem, advokátem se sídlem Pražská 140, Příbram I, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou dodanou dne 15. 8. 2016 do datové schránky soudu domáhá podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ochrany proti nečinnosti žalovaného. Uvedla, že žalovaný zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla doručením příkazu ze dne 26. 1. 2016, č. j.: DÚ/5/SD/06911/2016/OddSŘ/Šn, který byl žalobkyni doručen dne 27. 1. 2016. Dne 3. 2. 2016 podala žalobkyně prostřednictvím svého zástupce odpor, přičemž e-podatelná žalovaného potvrdila přijetí tohoto odporu až dne 19. 2. 2016. Žalobkyně se neztotožňuje s názorem žalovaného, že odpor byl opožděný, neboť žalobkyně odpor odeslala prokazatelně již 3. 2. 2016, což dokládá potvrzení žalovaného o doručení zprávy, v jejíž příloze je původní podání žalobkyně s datem odeslání dne 3. 2. 2016. Následně tedy žalobkyně podala žádost k opatření proti nečinnosti nadřízenému správnímu orgánu

Krajskému úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „krajský úřad“), přičemž ten žádost zamítnul. S jeho závěrem, že pokud nedostala potvrzení o doručení písemnosti, měla ji doručit jiným způsobem, žalobkyně nesouhlasí. Žalobkyně ke své žádosti o opatření proti nečinnosti připojila také *print screen* podání odporu, přičemž dle krajského úřadu tento *print screen* nic neprokazuje. Podle žalobkyně si ale krajský úřad měl vyžádat originál odporu. A pokud rozhodoval pouze na základě podkladů ve spisu, aniž by připustil důkaz předložený žalobkyní, krátil její práva.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Dle jeho názoru mu nikdy nevznikla povinnost vydat rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. SZ MěÚPb DÚ/06911/2016/Šn, neboť to bylo již řádně rozhodnuto příkazem ze dne 26. 1. 2016, č. j.: DÚ/5/SD/06911/2016/OddSŘ/Šn, který byl doručen žalobkyni dne 27. 1. 2016. Daný příkaz nabyl právní moci dne 5. 2. 2016. K odporu uvedl, že doručení odporu dne 19. 2. 2016 bylo opožděné, což lze objektivně prokázat. Předně uvádí, že elektronická podatelna byla v předmětné době plně funkční a nebyl zaznamenán jediný výpadek. U podání žalobkyně se sice objevuje datum 3. 2. 2016 jako datum odeslání, ovšem tento čas se přebírá pouze z hlavičky emailové zprávy, což může být způsobeno změnou systémového data počítače, ze kterého bylo podání odesláno. Toto je osvědčeno i ze zálohy elektronické podatelny, kde zpráva má čas založení souboru dne 19. 2. 2016 a z historie kontroly dokumentu a automatického předání emailu do spisové služby, kde je rovněž uvedeno datum 19. 2. 2016. Dle žalovaného tak bylo s datem podání manipulováno a prokazatelně bylo podání učiněno až dne 19. 2. 2016.

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že dne 26. 1. 2016 bylo zahájeno správní řízení s žalobkyní, a to na základě příkazu ze dne 26. 1. 2016, č. j. DÚ/5/SD/06911/2016/OddSŘ/Šn, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání správního deliktu dle §125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za což jí byla uložena pokuta ve výši 1500 Kč. Tento příkaz byl žalobkyni doručen dne 27. 1. 2016. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně v zastoupení odpor, přičemž z protokolu o přijetí elektronického podání plyne, že čas odeslání je 3. 2. 2016, čas doručení je 19. 2. 2016, čas zpracování je 19. 2. 2016, čas ověření elektronického podpisu je 19. 2. 2016 a čas deklarovaného podpisu je 3. 2. 2016. Přijetí odporu žalovaný potvrdil žalobkyni emailovou zprávou ze dne 19. 2. 2016. Z protokolu žalovaného ze dne 28. 7. 2016, č. j. DÚ/5/SD/06911/2016/OddSŘ/Šn, plyne, že e-podatelna žalovaného v období od 3. 2. 2016 do 19. 2. 2016 nepřetržitě přijímala elektronická podání bez jakékoli poruchy. Z *print screenu* elektronické podatelny žalovaného plyne, že od 15. 2. 2016 do 22. 2. 2016 podatelna evidovala jednotlivá podání, přičemž u podání žalobkyně je datum založení 19. 2. 2016. Další *print screeny* z databáze elektronické podatelky prokazují časy doručení emailu, jeho zpracování a odestlání. Z vyjádření referenta odboru informačních technologií ze dne 5. 9. 2016 se podává, že rozpor mezi časem odeslání a časem přijetí byl pravděpodobně zapříčiněn změnou systémového času na počítači odesílatele. Žalobkyně se následně obrátila na krajský úřad se žádostí o opatření proti nečinnosti, přičemž této žádosti nebylo vyhověno. Krajský úřad především uvedl, že pokud žalobkyně neměla potvrzeno doručení odporu dne 3. 2. 2016, ani neměla zprávu o nedoručitelnosti a nemohla mít jistotu doručení odporu, měla se jej pokusit doručit jinou formou. Jestliže žalobkyně dokládala datum odeslání pomocí *print screenu*, pak toto dle krajského úřadu není rozhodné pro zjištění, zda bylo podání včas doručeno správnímu orgánu, přičemž v tomto krajský úřad odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Samotný *print screen* krajský úřad označil jako napodobitelný a tedy neumožňující prokázat ani tvrzené datum odeslání podání.

Podaná žaloba je včasná a má předepsané náležitosti. Žalobkyně také vyčerpala prostředky, jež se jí na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nabízely ve správním řízení. Soud se proto žalobou zabýval věcně a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (odst. 1). V pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak (odst. 2).

Podle § 4 odst. 8 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 259/2012 Sb.“) pokud je veřejnoprávní původce schopen z dokumentu v digitální podobě včetně datové zprávy, v níž je obsažen, doručeného na elektronickou adresu podatelny podle § 2 odst. 3 písm. c) zjistit adresu elektronické pošty odesílatele, potvrdí na základě výsledků zjištění podle odstavců 1, 4 a 5 odesílateli na tuto adresu, že dokument byl doručen a splňuje podmínky stanovené touto vyhláškou a veřejnoprávním původcem pro přijímání dokumentů. Součástí zprávy o potvrzení doručení je alespoň a) datum a čas doručení dokumentu s uvedením hodiny a minuty, popřípadě sekundy a b) charakteristika datové zprávy, v níž byl dokument obsažen, umožňující její identifikaci.

Pro posouzení žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného je podstatné zjistit, zda v dané věci probíhá správní řízení a zda je žalovaný povinen ve lhůtě dle § 71 správního řádu vydat rozhodnutí, nebo zda řízení skončilo pravomocným rozhodnutím, v tomto případě příkazem ze dne 26. 1. 2016, č. j. DÚ/5/SD/06911/2016/OddSŘ/Šn, dle § 150 správního řádu. Tento příkaz byl doručen žalobkyni dne 27. 1. 2016, lhůta k podání odporu tedy plynula do dne 4. 2. 2016. O tomto není mezi stranami sporu. Žalobkyně důvodnost žaloby opírá o skutečnost, že odpor odeslala již dne 3. 2. 2016, přičemž k prokázání této skutečnosti navrhla také důkazy. Dle názoru soudu ovšem tato skutečnost není pro věc rozhodující, a to z následujících důvodů.

Předně je třeba říci, že ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu dospěla k názoru, že v případě dodržení lhůty u elektronického podání není rozhodné datum odeslání datové zprávy, nýbrž dodání této zprávy do elektronické podatelny správního orgánu. Datum odeslání je totiž rozhodné dle § 40 správního řádu pouze v případě, že došlo k předání podání (poštovní zásilky) držiteli poštovní licence nebo držiteli zvláštní poštovní licence. Odlišnost těchto forem podání je dána tím, že v případě předání podání (zásilky) doručovateli s poštovní licencí, je toto podání (zásilka) předáno třetí osobě, která má povinnost jej doručit, v případě elektronického podání podatel pouze využívá technického prostředku komunikace a jedná přímo se správním orgánem (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 As 22/2013 – 35, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

23. 3. 2016, č. j. 6 As 276/2015 – 31, obě rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz). Výše uvedené závěry pak mírně korigoval Ústavní soud ve zcela konkrétních případech, a sice v situaci, kdy technickou závadu či mechaniku doručování nelze přičítat na vrub podateli. Konkrétně šlo o případ, kdy podání bylo doručeno pár minut po uplynutí lhůty, i když bylo odesláno včas nebo případ, kdy podání došlo včas, avšak nebylo neúplné. V obecné rovině nicméně Ústavní soud potvrdil výklad obecných soudů, „*podle něhož je pro posouzení včasnosti e-mailových podání rozhodující okamžik jejich dodání, nikoli okamžik, kdy byla odeslána*“ (cit. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 3. 2015, sp. zn. I. ÚS 137/15, dostupné na www.nalus.cz).

V předmětné věci soud neshledal důvody pro závěr, že je třeba zohlednit datum odeslání datové zprávy. Ve skutkové rovině soud nemá pochyb o tom, že podatelna žalovaného byla v předmětném období od 3. 2. 2016 do 19. 2. 2016 funkční a přijímala elektronická podání, což dokládá vyjádření odpovědné pracovnice v protokolu ze dne 28. 7. 2016, jakož i jednotlivé *print screeny* elektronické podatelny, mapující období od 15. 2. 2016 do 22. 2. 2016. V řízení nebylo prokázáno, že by na straně žalovaného existovala technická závada (to žalobkyně ostatně ani netvrdí). Dále je třeba poukázat na časovou prodlevu mezi datem uplynutí lhůty k podání odporu (5. 2. 2016) a datem, kdy žalovanému byl odpor dodán (19. 2. 2016). Nejde totiž o jednotky minut (kdy lze uvažovat o zohlednění data odeslání), ale o prodlevu několika dní. Jak se přitom vyjádřil Ústavní soud v již citovaném usnesení, zohlednění data odeslání datové zprávy při posouzení včasnosti by v obecné rovině vytvářelo značnou nejistotu v právních vztazích, neboť by zde dlouhodobě existovala možnost, že jeden z účastníků řízení podal např. opravný prostředek.

Ať už tedy nebylo podání žalobkyně dodáno do podatelny žalovaného včas z důvodu, že došlo k selhání technických prostředků nebo z důvodu, že žalobkyně jednoduše podání odeslala až dne 19. 2. 2016 a pouze pozměnila systémový čas na počítači, jak naznačuje vyjádření referenta odboru informačních technologií, je pro soud v každém případě rozhodující datum dodání odporu, kterým byl den 19. 2. 2016. To bylo prokázáno obsahem správního spisu, konkrétně tato skutečnost plyne z protokolu o přijetí elektronického podání a o výsledcích kontroly digitálních podpisů, z něhož mj. plyne, že elektronické podání obsahující odpor bylo doručeno 19. 2. 2016 v 13:30:11 hodin. Datum odeslání odporu je pro právní posouzení věci nerozhodné.

Závěr soudu je také v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, neboť v situaci, kdy žalobkyně od žalovaného neobdržela potvrzení o přijetí odporu (srov. vyhlášku č. 259/2012 Sb. vztahující se také na činnost žalovaného), měla se daný odpor pokusit doručit opětovně nebo jinou formou tak, aby měla jistotu o přijetí podání, tj. aby měla jistotu, že nedošlo k selhání technických prostředků, které žalobkyně zvolila k jednání s žalovaným. Pokud totiž žalobkyně volila určitou formu komunikace, zároveň akceptovala důsledky, které z povahy tohoto komunikačního prostředku plynou, tedy že např. poskytovatel veřejné datové sítě neposkytne v daný čas své služby řádně a nedojde tak k přenosu dat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, sp. zn. 7 Afs 113/2014, dostupný na www.nssoud.cz). Námitka žalobkyně, že některé správní orgány toto potvrzení o přijetí zasílají později nebo vůbec, není přílehavá a nemůže vést k závěru, že se účastník nemusí zajímat o doručení svého podání, pokud správní orgán nereaguje předepsaným způsobem. Postup daný vyhláškou má totiž zmírnit nejistotu účastníka, jak bylo naloženo s jeho podáním, přičemž právě v případě, že správní orgán nereaguje předvídatelným způsobem, je třeba aktivně skutečnost doručení šetřit.

Soud tudíž při jednání dne 31. 8. 2017 zamítl důkazní návrhy žalobkyně k prokázání toho, kdy byl předmětný odpor odeslán, a to důkaz *print screenem* odporu, *print screenem* potvrzení o doručení, CD obsahujícím originál příchozích a odchozích zpráv a znaleckým posouzením originálů těchto zpráv, neboť tyto důkazy jsou s ohledem na shora uvedené nadbytečné a jejich provedení by nebylo vedeno zásadou procesní ekonomie. Soud zamítl také důkazní návrhy žalované, a to důkaz *print screenem* doručení předmětné zprávy, emailem ze dne 5. 9. 2016 obsahujícím vyjádření zaměstnance odporu informačních technologií, *print screeny* z databáze ePodatelny prokazující doručení, zpracování a odeslání zprávy, *print screenem* složky „clean“ a *print screenem* historie kontroly dokumentu, neboť rozhodnou skutečnost (datum dodání odporu žalované) měl za dostatečně zjištěné již z obsahu správního spisu, jehož součástí tyto listiny ostatně jsou. Soud zamítl také důkazy navržené při jednání soudu (výslech referenta odboru informačních technologií, pracovnice podatelny žalovaného a vedoucího žalovaného). I tyto důkazy považoval soud za nadbytečné, protože rozhodné skutečnosti byly již zjištěny z obsahu správního spisu.

Lze uzavřít, že ve správním řízení, jehož účastníkem byla žalobkyně, žalovaný rozhodl příkazem, tento příkaz nebyl zrušen včasné podaným odporem a nabyl právní moci dne 5. 2. 2016. Ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. tedy žalovaný není povinen vydat rozhodnutí ve věci samé, a proto soud rozhodl podle 81 odst. 3 s. ř. s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovaný, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Pokud se žalovaný nechal zastoupit advokátem, s tím spjaté náklady považuje soud za nedůvodně vynaložené, neboť žalovaný je úřadem obce s rozšířenou působností a tudíž disponuje (resp. při řádném výkonu své činnosti by měl disponovat) dostatečným zázemím k tomu, aby se v řízení hájil vlastními zaměstnanci (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2012, č. j.: 2 As 104/2012-35, dostupný na www.nssoud.cz).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
B. K.